

GG12W

Przygotowania do sylwestrowej premiery farsy „Czego nie widać”

Czarny sen reżysera

To inteligentny i humorystyczny portret ludzi sceny, teatr w teatrze — mówi Marcin Sławiński, reżyser „Czego nie widać”. Premiera spektaklu Michaela Frayna odbędzie się w sylwestrowy wieczór.

Prawda i iluzja sceny, błaski i cienie zawodu aktora oraz odrobina szaleństwa, którego ten wymaga... Farsa angielskiego dramaturga Michaela Frayna „Czego nie widać” to opowieść o pracy nad spektaklem, zakulisowych zdarzeniach i aktorskich intrygach. Reżyser Marcin Sławiński zapewnia, że dowiemy się, co oznacza... czarny sen reżysera.

— Sztuka Frayna to fantastycznie napisany tekst — mówił Sławiński na wczorajszej konferencji prasowej. —

Zobaczymy inteligentny, psychologiczny i humorystyczny portret ludzi sceny, podpatrzone z życzliwą ironią ludzkie charaktery. Mnóstwo śmiesznych sytuacji i zmieniające się w brawurowym tempie sceny nie pozwalają odetchnąć ani aktorom, ani widzom.

Śpiętrzone zadanie

Sztuka Michaela Frayna od 1982 roku nie schodzi z afiszów scen teatralnych na całym świecie. Również w Polsce miała już kilkaset premier.

— Cieszę się, że mogę zrealizować ten sceniczny hit, chociaż farsa to trudny gatunek — mówi reżyser. — Wymaga dopracowania wielu szczegółów, utrzymania tempa.

— A efekt naszej pracy jest natychmiast sprawdzalny — dodaje Władysław Jeżewski, sceniczny Seldson Mowbray. — Jeśli nie słyszymy śmiechu ze strony publiczności,

Fot. Grzegorz Czykwin

Sztuka Michaela Frayna od 1982 roku nie schodzi ze scen teatralnych na całym świecie

to znaczy, że położyliśmy spektakl.

Nieśmieszna praca

Dowcip w farsie Frayna wynika ze zderzenia zakulisowych perypetii aktorów z ich perypetiami scenicznymi. Artyści robią sobie nawzajem kawały, kradną rekwizyty i urządzają sceny zazdrości tuż przed wyjściem na scenę. W połączeniu z ich nieudolnym aktorstwem daje to efekt komicznych pomyłek. Ile będzie w spektaklu prawdy o prawdziwym teatrze?

— Grając aktorów mamy spiętrzone zadanie — przyznaje Joanna Fertacz, odtwórczyni roli Dotty Otley. — Nasz zespół

raczej nie okłada się kaktusami jak aktorzy Frayna, ale w każdej farsie jest trochę prawdy. Czasem zdarza nam się posługiwać tekstem sztuki za prawdziwymi kulisami. Po raz pierwszy gram w farsie i muszę przyznać, że praca nad nią w przeciwieństwie do efektu jest mało śmieszna. To matematyczna, żmudna praca, składanka drobnych elementów.

Głównym elementem scenografii spektaklu jest obro-

towa konstrukcja autorstwa Wojciecha Stefaniaka.

— Po raz ostatni wykorzystamy taki mechanizm — zapowiada dyrektor Janusz Kijowski. — Częścią przyszłorocznego remontu teatru będzie odtworzenie prawdziwej sceny obrotowej, która funkcjonowała w naszym teatrze od 1925 roku.

Beata Waś

b.was@gazetaolsztyńska.pl

O reżyserze

Marcin Sławiński jest absolwentem PWST w Warszawie i byłym aktorem Teatru Narodowego. Ma na koncie wiele realizacji, W teatrze olsztyńskim wyreżyserował farsę „O co biega” oraz sztukę Michaela Frayna „Dwoje na huśtawce”.